

[L. Rasmussen.]

tyske General v. Altrock, den franske General Serrigny og den amerikanske General Miles sig.

Det er altsaa Mænd fra alle Lande, der har den Opfattelse, at saaledes vil en fremtidig Krig komme til at forme sig. Den engelske Oberst Marsh siger:

„Og nu synes Skæbnens Ironi at tilspidse Udviklingen saaledes, at den giver Folkene uanede Muligheder for at myrde hinanden, samtidig med at den berøver dem Muligheden for selv at holde Morderen fra Livet.“

Medlem af det engelske Parlament Kap- tajnløjtnant Kenworthy siger:

„Naar Mennesket har sat sig i Besiddelse af Luften, maa Krigen besejres, eller ogsaa gaar Civilisationen under.“ Saaledes mener disse Mennesker, det vil forme sig næste Gang, og vore Efteraarsmanøvrer vil sikkert ikke faa noget med Virkeligheden at gøre, hvis det igen skulde komme til at gaa løs.

Den Tilstand, som Major Bratt skil- drer i sin Pjece, fik vi en lille Forsmag paa, da en lille Portion Giftgas ved et Uheld slap løs i Hamborg, vi saa de fryg- telige Virkninger heraf, idet det er den civile Befolkning, der angribes.

I England og Frankrig har man fore- taget Manøvrer svarende til vore Efter- aarsmanøvrer, og de har bestaaet i, at man foretog Luftbombardement af Byerne. Man havde alt parat i Forvejen, Angrebs- maskinerne, Forsvarsmaskinerne, Luftsyt- set, Lytteposterne, alt var forberedt til Bombardementet, kun een Ting havde man ikke, man havde ingen Beskyttelse for den civile Befolkning, thi den civile Befolkning kan ikke beskyttes, det ansaa man for umuligt. Og da man saa havde prøvet dette Luftangreb, var hele den engelske Presse enig om, at London ikke kan for- svares mod et Luftbombardement. I Paris naaede man til samme Resultat: det er umuligt at forsvare sig mod et Luftbom- bardement.

Saa vil man maaske sige herhjemme: Ja, men saa kan vi da ogsaa være bekendt ikke at kunne forsvare os. Men man glem- mer, at der er en lille Forskel. Lad os tænke os, at der kom Konflikt mellem Frankrig og England, og at man fra fransk Side vilde foretage et Angreb paa London — som altsaa ikke kan forsvare sig —, saa vilde Pariserne sige: I har at lade være, for hvis I luftbombarderer London i Dag, faar Paris jo sit Luftbombardement fra England i Morgen. Det er jo nemlig For-

svaret i de store Lande: man kan gøre Gengæld.

Men nu skal vi jo ogsaa have et Luft- forsvaret, vil man sige, vi skal have 54 Ma- skiner, hvoraf 9 Kampmaskiner. Jeg har modtaget nogle Oplysninger af Oberstløjtnant Holten-Nielsen ... (Munterhed). Det er mærkeligt, at visse Folk har en daarlig Tiltro til Militære, naar disse ikke er kon- servative. Han har oplyst mig om, at un- der Verdenskrigen blev der i Frankrig bygget 68 000 Flyvemaskiner. For England har man ikke det samlede Tal, men der blev i Krigens sidste Aar bygget 30 000 Flyvemaskiner, hvoraf de 22 000 var i Be- hold, da Krigen sluttede; men af disse 22 000 var der kun 3 500 mobile, fordi en Flyvemaskine er et saa saarbart Vaaben, at det ustandselig maa ind til Reparation og Fornyelse.

Og Danmark skal altsaa have 54 Ma- skiner! Tror man nu, at en fremmed Magt i en given Situation vilde sige: Vi tør ikke rette et Luftbombardement mod Danmark, for nu har de skam 9 Kampmaskiner, og vi risikerer, at de gør Gengæld! Vil man dog ikke forstaa, at vi ved at have dette Materiel hidkalder Faren i Stedet for at afværge den?

Derefter har man opstillet det Spørgs- maal — Venstres Ordfører var inde paa det i Dag, og man træffer det stadig i Agitationen —: hvordan vil Danmarks Stilling være, hvis der skulde komme et Sammenstød mellem Øst- og Vestmagterne og der blev Kapløb om at komme først til Store Bælt? Er det saa ikke nødven- digt, at vi har et Beredskab til at forsvare vor Neutralitet i Store Bælt?

Lad os tænke os, at den Ulykke sker, jeg tør ikke bestride, det kan hænde, baade at disse Magter tørner sammen, og at Store Bælt bliver et Interesseomraade. Nu har Venstre og Konservative længe nok brugt den Eventualitet i Agitationen, at det er noget, der kan ske i Morgen, og hvis det nu skete, og hvis den højttærede Forsvars- minister sammenkaldte Marinens Ledelse og spurgte: hvad skal vi gøre? ja, saa vilde Marinens Ledelse sige: Vi kan intet udrette, thi I har jo ikke en Gang villet give os Halvparten af det, som I selv har erklæret for et uundværligt Minimum.

Det er jo Stillingen, og den har de Konservative Medansvar for, at man ikke har givet Marinen mere end 40 pCt. af det, som man selv har hævdet var et uund- værligt Minimum. Læs Admiralernes Kri- tik af Ministerens Forslag! Gang paa Gang understreger de, at mindre end det, der